

Meginfelagið hjá føroyskum studentum

Um 700 fólk vitjaðu nýggja føroyahúsið seinasta vikuskiftið.
Mynd: Sjørður Skaale

Ongantið so nógvir limir sum nú

*MFS má stremba eftir at gerast bindilið millum føroyingar í Danmark og føroyska samfelagið, sigur Marita Dalsgaard, for-
kvinna*

Limatalið í Meginfelag Føroyskra Studenta hevur verið rættiliga nógv vaksandi seinastu árin, men ongantið so nógv sum nú seinastu mánaðirnar.

Í samband við hátíðarhaldið leygardagin í føroyahúsinum segði Marita Dalsgaard, forkvinna í MFS, at tey hava varðhugað av, at ungir føroyingar, sum ikki sleppa upp í part í Føroyum, vilja heldur fáa sær eina útbúgving í Danmark enn at ganga arbeiðsleysir. Tað helt hon vera skilagott í sær sjálvum, men segði seg eisini vóna, at hesir ungu føroyingarnir ikki missa sambandið við heimlandið. Tí helt Marita Dalsgaard, at MFS átti at roynt at veri bindilið millum føroyingar í Danmark

og føroyska samfelagið.
-Einki samfelag, heldur

Jákup Jacobsen hevur verið fyrstíðumaður síðani føroyahúsið kom á Vesturbrúgv.
Mynd: Sjørður Skaale

ikkí tað føroyska, hevur ráð til at missa stóran part av ungdominum, og tí mugu vit øll gera nakað fyri at hesi ungu hava nakað at koma heimaftur til, segði forkvinnan í MFS.

Opið hús

Sunnudagin var opið hús, og tá nýttu eini 400 fólk høvi til at stökka inn á gólvið í nýggju føroyahúsinum. Húsafelagið, sum er meginfelagið hjá øllum teimum feløgum, sum húsast í føroyahúsinum, skipar fyri ymiskum tiltøkum, og tað gjørdi flestu av hinum feløgnum eisini. Frændir spældu, og eisini var føroyskur dansur. Talvfelagið skipaði fyri talvkapping, fólk fingi møguleika at síggja ljósmyndarøð um gomlu Havnina og ymisk tiltøk vóru eisini fyri børn.

tór.

Nýggja føroyahúsið í Keypmannahavn:

Virðiligur karmur um mentan okkara uttanlands

Landsstýrið og lögting vilja framvegis tryggja landsmonnum okkara ein virðiligan karm um mentan okkara uttanlands, segði Jákup Lindenskov í røðu síni tá hann alment lat nýggja føroyahúsið upp

Tað er mær ein heiður vegna Føroya Landsstýri og Føroya Løgting í dag at taka í nýtslu hesi nýggju, snotilugu hølini til landsmenn og -kvinnur okkara í útsetri.

Mangt broykt á mansins ævi, sigur orðtakið, og tað kann eisini sigast um okkum føroyingar, sum í so umskiftandi tíðum hava nomið sær kunnleikað og royndir uttanlands. Tað tykist sum at kenst at vera føroyingur styrkt og stendur sína roynd uttanlands. Tí hetta fagra fæðilandið, tað fámenta fólkíð og tað mergjaða móðurmálið kunnu lættliga kúvast í tí alstóru avbjóðing eitt hvørt útlend er móttvegis Føroyum og føroyingum.

Alt síðani tjóðskaparhugsjónin av álvara mentist um aldarskiftið og fram til dagin í dag, hava føroyingar uttanlands láðað varðar eftir seg, varðar, sum altíð vendu kósini aftur móti Føroyum. Slíkur varðar eru eitt nú tjóðskaparmentanin við sínum skaldskapi og bókaheimi, flagg okkara, Fróðskaparsetrið, Listafelagið v.m.

Tó í roynd og veru er føroyingurin stóðugt eitt náttúrumenniskja í einum framkomnum samfelag. Vit eru tætt knýtt at tí umskiftandi føroysku náttúruni, og ein stórus partur av mentanini er knýttur at árstíðunum, sum ikki kann takast við okkum, tá vit flyta heiman, og har kennist saknurin serliga svárur.

Men grundin er lögð í Føroyum og á hesa mentanargrund kunnu vit trygt byggja, hvar vit enn eru stóð. Tí fella føroy-

ingar eisini lætt inn í tey samfeløg, teir gerast partur av. Tey taka aðra mentan og hugsjónir til sín, byggja nýtt omaná, men kenna seg tó altíð tryggja í síni egnu mentan sum grundarlagi, og tí spurdist eisini so mangt gott burturur.

Og øll árin hittust føroyingar, men tó ikki altíð undir so góðum umstøðum. Fyrstu árin vóru ongi høli, og tá máttu føroyingar sjálvir leita saman til eitt nú fundir, føroyskan dans, at senda jólaheilsanir og ikki minst fyri at frætta heiman. Útvarp og sjónvarp var onki, telefon var eingin, og posturin og bløðini mundu koma so sum so. Tí gjørdist tørvurin at fáa egin høli ein natúrligur táttur eftir kriggið. Eini slík høli eru tí eitt kærkomið høvi hjá føroyingum at hitta sítt egna fólk í egnum hølum undir egnum fortreytum.

Landsstýrið eins og lögtingið hevur síðani fyrstu hølini vóru tikin í nýtslu, stuðlað sum mest, og er stóða landsstýrisins framvegis at tryggja landsmonnum okkara ein virðiligan karm um mentan okkara uttanlands, og eiga tey eina stóra tøkk uppiborna, sum sjálvboðin hava veitt eina hjálpanði hond fyri at fáa hesi snotilugu hølini liðug til hesa hátíðarløtu.

Tað er tí gleðiligt sjálvt í hesum vána tíðum, at kunna veita føroyingum hesi hugnaligu høli, nú ið alt fleiri leita sær burtur ikki bert í lestrarørindum, men kanska meira í arbeiðsørindum. Tað er tí mín innasta vón, at hesi høli kunnu gerast ein fyri-

Jákup Lindenskov lat húsið alment upp.
Mynd: Sjørður Skaale

bils miðdepil hjá tykkum mongu, sum leitaðu sær burtur antin av egnum huga ella vórðu noydd til tess.

Tí varðar vórðu láðaðir, og varðar verða láðaðir. Slíkar varðar er tað okkara uppgáva at halda og at seta nýggjar við, og ein slíkur varði er Føroyahúsið – ein varði, sum vónandi slóðar fyri leiðini heimaftur einaferð.

Góðan byrð framyvir! Við hesum orðum vil eg lýsa Føroyahúsið alment opið at vera.